

РЕШЕНИЕ

№ 7617

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разгледа докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело № 20211110128062 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на Е.П.Ф.-К., ЕГН ***, с адрес: адрес, чрез адв. А. М. срещу ..., ЕИК: ЕИК, със седалище и адрес на управление: адрес, за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 5000 лева, представляващи обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на разпространената на 18.05.2021 г. статия в сайта ... със заглавие ...“ и подзаглавие: „Е.Ф.-К. напуснала и ... със скандал, малко преди да я уволнят“, съдържащи обиди и клевети.**

Ищцата твърди, че в статията от 18.05.2021 г. се съдържат клеветнически данни и невярна информация за нея в качеството ѝ на началник на политическия кабинет на ... Б.Р., а именно:

- „Началникът на политическия кабинет на служебния вътрешен министър Б.Р. - Е.Ф.-К., е напуснала работата си в ... със скандал, малко преди да я уволнят. Това разкриха пред ... два независими един от друг източника“,

- „Напуска работата си в ..., след като срещу нея е започнала проверка, която е щяла да завърши с дисциплинарно уволнение“,

- „Малко след като напуска вътрешното министерство, Ф. е назначена като юрист в ... от тогавашния председател П.Г. въпреки негативния отзвук от работата ѝ в ..., където е създавала изключително голямо напрежение сред колегите си.“,

- „Подобно е било поведението на Е.Ф.-К. и в антикорупционната комисия където бързо успяла да създаде интриги.“,

- „Въпреки липсата на достатъчно професионални качества, същата се е стремяла на всяка цена да заеме ръководна позиция, за да получава по-високо възнаграждение. Ф. успява да се уреди в администрацията на ... след влизането в сила на новия закон за институцията.“ и

- „Както вече от ... официално обявиха, че през м. март 2020 г. срещу амбициозната дама е образувано дисциплинарно производство, което този път приключва с уволнение

заради допуснати груби нарушения и неправомерни действия, както и заради установен конфликт на интереси в качеството ѝ на началник на отдел в Ф. се е самоназначила да получава финансови средства по европейски проекти. Последното е изключително скандално, тъй като сред задълженията на ... е противодействието на конфликта на интереси в държавната администрация.“

Като невярно се определя твърдението, че ищцата е напуснала ... заради образувана проверка, малко преди да бъде уволнена. Сочи се, че тя е била е била преназначена в дирекция „...“ - ... (...-...). Твърди се, че внушенията, че ищцата е напуснала ... със скандал и за да избегне налагането на дисциплинарно наказание „уволнение“ е невярно и цели единствено да затвърди у читателите впечатлението, че тя е личност, която през целия си професионален път е извършвала нарушения, имала е проблеми с ръководителите си и предизвиква скандали и интриги.

Като неверни и обидни са определени цитатите „*Въпреки липсата на достатъчно професионални качества...*“ и „*въпреки негативния отзвук от работата ѝ в ..., където е създала изключително голямо напрежение сред колегите си*“. Сочи се, че те не почиват на никакви доказателства и данни, а са инсинуации и квалификации целящи дискредитирането пред обществото на Ф.-К. и внушение, че въпреки липсата на качества тя е заемала различни отговорни постове, а причините за това са други (неназовани и оставени на въображението на читателите). Твърди се, че с включване в заглавието на изрази „...дамата на Ч...“ за сайтът www.... се опитва да обвърже назначаването на Ф.-К. с личността на В.Б. и да внуши на обществеността, че назначеното от президента правителство не е определено от него и не е сформирано по негова воля, а по чужда - в частност на В.Б..

Поддържа се, че информацията за наложено дисциплинарно наказание на ищцата се интерпретира превратно, подвеждащо и едностранчиво, без от сайта да си направят труда да проучат реалните факти довели до издаването на заповедта за уволнение.

Като неверни и клеветнически се определят и твърденията, че ищцата се е „*самоназначила да получава финансови средства по европейски проекти*“. Сочи се, че тя е назначена за ръководител на проект със заповед на председателя на ...

Твърди се , че в статията не са посочени източници и се правят неверни и клеветени внушения по отношения на ищцата в качеството ѝ на началник на кабинета на ... от служебния кабинет. Сочи се, че статията е засегнала личния и професионален авторитет на ищцата честта и достойнството ѝ, като в следствие на това тя е претърпяла неимуществени вреди, които се оценят на сумата от 5000 лева.

Препис от исковата молба е връчен на ответника и в срока по чл. 131 ...К е депозиран отговор на исковата молба, с който искът се оспорва като неоснователен.

Твърди се, че цитираните в исковата молба изрази са извадени от контекста и не дават вярна представа за истинското съдържание на написаното.

За цитата „*напуснала работата си в ... със скандал, малко преди да я уволнят*“ се твърди, че да напуснеш от някъде работа със скандал не е позорно обстоятелство.

За текста „*Напуска работата си в ..., след като срещу нея е започнала проверка, която е щяла да завърши с дисциплинарно уволнение*“ се твърди, че не е позорно обстоятелство и ако има назначена някаква проверка на работата на служител и той напусне, без да дочака резултатите от тази проверка.

Твърди се, че цитатът „...*въпреки негативния отзвук от работата ѝ в ..., където е създала изключително голямо напрежение сред колегите си*“ не уронват личния и професионален авторитет на ищцата, както и да води до нанасяне на психически и физически дискомфорт, като се твърди че текстът е в смисъл, че председателят на ... дава вяра на ищцата и я назначава като юрист. Излагат се съображения за текста „*Въпреки липсата на достатъчно професионални качества...*“, че Липса на достатъчно професионални

качества е преценка, оценка на качества, а не обида или изказване на позорно обстоятелства.

Сочи се, че за назначенията на ищцата в ..., нейните обвързаности с „финансови средства по европейски проекти“, Комисията официално е обявила на сайта си пълната информация за дейността на ищцата и всички свързано с уволнението ѝ и установеният конфликт на интереси. Поддържа се, че тази информация точно, ясно и категорично е възпроизведена и в кратък информационен вид от журналистите, която точно отговаря на разпространеното Прессъобщение на Пресцентъра от

Претендират се разноси.

Софийският районен съд, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Представена по делото е разпечатка на статия, публикувана на 18 май 2021 г. във сайта „...“ със заглавие „...“ и подзаглавие: „Е.Ф.-К. напуснала и ... със скандал, малко преди да я уволнят“. Страните не спорят, че разпечатката отговаря на действително публикуваната статия в интернет страницата, оперирана от ищцовото дружество и съдържа посочените в исковата молба цитати.

С 18.05.2021 пресцентърът на ... е изготвил прессъобщение/л.26-28/ по повод отправени запитвания от медии с конкретни въпроси, касаещи бивш служител на В съобщението е посочено, че на 28.02.2020 г., след извършена проверка – анализ на управлението на човешките ресурси в Комисията, ръководителят на Главния инспекторат към МС информира с писмо председателя на ..., че съществуват данни за евентуален конфликт на интереси на Е.Ф.-К.. На 04.03.2020 г. е образувано производство за установяване на конфликт на интереси срещу г-жа Ф.-К.. На 10.03.2020 г. са ѝ предоставени за запознаване всички материали по производството за установяване на конфликт на интереси. В периода м. ное...и 2020 г. – януари 2021 г. тя неколккратно отклонява писмените и устни покани да се яви на изслушване пред постоянната комисия, определена със заповед на председателя на През януари 2021 г. поканата ѝ е връчена лично. На 29.01.2021 г. е изслушана в присъствието на неин адвокат. Представени са им данни, че производството се води за това, че тя лично, като началник отдел „Човешки ресурси“, е участвала в процедурата по собственото си назначаване за директор. Със Заповед № РД 10-04/26.03.2021 г. на председателя на ... е установен конфликт на интереси по отношение на г-жа Ф.-К. за това, че тя е участвала в процедурата за собственото си назначаване за директор на дирекция КСВ. Наложени са ѝ и финансови санкции. Е.Ф.-К. е дисциплинарно уволнена със заповед на председателя на ... С.Ц. от 26 март 2020 г.от заемащата от нея длъжност началник-отдел „Човешки ресурси“ в дирекция „Административно-правно и информационно обслужване“ (АПИО) на Основанията за налагане на наказанието са установени нарушения за неправилно изплащане на възнаграждения по изпълнение на проект „Повишаване на експертния капацитет на ... за ефективно и професионално изготвяне на оценка и анализ на съвкупности от парично оценени права и задължения“, финансиран по Оперативна програма „Добро управление“, на който г-жа Ф.-К. е била определена за ръководител на 26.08.2018 г. Установеното нарушение касае утвърждаване на документи от г-жа Ф.-К., водещи до изплащане на допълнителни възнаграждения на екипа по проекта (включително и на самата нея), без същите да са одобрени от председателя на ..., каквито са изискванията на Вътрешните правила при изпълнение на проекти по линия на Европейските структурни и инвестиционни фондове. Така утвърдените пряко от нея документи са били представени за плащане пред финансовата дирекция в Комисията. В обясненията си пред дисциплинарната комисия г-жа Ф.-К. е заявила, че „въобще не се сещам да има разпоредба, която да ме задължава да представям протокола на органа по назначаването“. Посочено е, че към настоящия момент/18.05.2021 г./ заповедта за дисциплинарно уволнение, както и тази за установяване на конфликт на интереси, са предмет на съдебно оспорване от Е.Ф.-К., като и за двете не е налице влязъл в сила

окончателен съдебен акт.

Представена по делото е разпечатка от статия, публикувана в интернет страницата "...” на 18.05.2021 г. в 11:21 ч. със заглавие „Ц. уволнил началника на кабинета на Б.Р. заради конфликт на интереси“. Статията е със съдържание „Началникът на кабинета на служебния вътрешен министър Б.Р. Е.Ф.-К. е била дисциплинарно уволнена от ... от председателя на комисията С.Ц. през март миналата година след установен конфликт на интереси. Тя е участвала по процедурата за собственото си назначаване. Това съобщиха от комисията по повод на множество журналистически въпроси.“ След това е публикувано копие на прессъобщението на

Приложената по делото кадрова справка от Дирекция „Човешки ресурси“ на ... удостоверява, че ищцата е работила в системата на ... от 01.09.2006 г. до 03.04.2017 г., както и в периода от 12.05.2021 г. до 02.06.2021 г. По време на службата ѝ в ... е награждавана с „Обявяване на благодарност“ от министър през 2014 г., с „Писмена похвала“ от началник през 2005 г. и 2006 г., с „Обявяване на благодарност“ от главен комисар на ... през 2008 г., с „Писмена похвала“ от директор през 2013 г. и 2014 г. и с „Писмена похвала“ от главен секретар на ... през 2013 г. По време на службата ѝ в ... не са ѝ налагани дисциплинарни наказания.

С Заповед №РД-10-7/08.04.2020 г. на председателя на ... е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ на Е.Ф.-К. – началник на отдел „Човешки ресурси“ при дирекция „Административно-правно и информационно обслужване“ на С Решение №7155 от 09.12.2020 г. на АССГ по адм.д. №3553/2020 г. заповедта е отменена. С решение №9086/06.08.2021 г. на ВАС по адм.д. №1811/2021 г. решението на АССГ е оставено в сила.

Свидетелят А.О.Г. разказва, че с ищцата заедно работили като юрисконсулти в Дирекция „...“, а която била закрыта те били преназначени на същата длъжност в ГД „...“ в отдел „Право-нормативна дейност и процесуално представителство“. След това Ф. станала началник на сектор „Процесуално представителство и обществени поръчки“ и била пряк ръководител на свидетеля, а после станала и началник на отдел. С нея поддържали колегиални отношения, чували се по празници, децата им били на една възраст. През месец май 2021 г. ищцата била началник на кабинета на ... и свидетелката отишла до кабинета ѝ, за да я поздрави за именния ѝ ден / 21 май/. Свидетелката разказва, че тогава ищцата била разстроена и не била в празнично настроение, не можела да отпразнува именния си ден. При срещата им се разплакала, показала ѝ статията, разказала как са я наричали „Дамата на Ч.“, как не е спала от няколко нощи, как е трябвало да обяснява на дъщеря си какво означава череп, защо тя е дама на този череп, как детето също е било разстроено от този факт, как семейството ѝ изживява това нещо, колко е била обидена. Дъщеря ѝ била на 11 г. и ищцата споделила, че и тя била много разстроена от формулировката „дамата на Ч.“- за детето е звучало зловещо думата череп и самата формулировка „Дамата на Ч.“. Това се е коментирало в семейството и детето е изживяло тежко това, че наричат майка ѝ „Дамата на Ч.“. В статията имало изнесена информация, че е водена проверка срещу нея в ГД „...“, за което нямало такива данни и такава информация. Свидетелката сочи, че е работила с нея през целия период, в който тя е била в „...“ и не е имало никакви проверки срещу нея, напротив била е награждавана многократно. Свидетелката разяснява, че редът в ГД „...“ бил когато се издава заповед по направление „човешки ресурси“ и се касае за наказание на служител да се съгласува с юрисконсулт и рози юрисконсулт, който участва в проверката да се явява и по делото, който се явява по делото да защити акта, който е изготвил заедно с колежата от отдел „Човешки ресурси“. Юрисконсултите се събирали сутрин и оперативка и знаело всеки колега каква задача има. Свидетелката твърди, че не е чула на оперативките да е имало възложена проверка на юрисконсулт да съгласува проверка срещу г-жа Ф.. Не е чула и ищцата да е в лоши отношения с някои колегите в „...“, като екипът бил много

задружен и се работило много хубаво. Свидетелката поддържа, че неща които бяха писани за ищцата в статията не отговаряли на истината - че е пред уволнение и пред наказание. Сочи, че тя по собствено желание се преместила в друга дирекция, в по-горестояща длъжност като „...“, ресора ѝ бил свързан с чужденците -това за което ѝ била дисертацията. Също така се занимавала с докторантура в Академията на ..., имала магистър и бакалавър. Определя я като много е ерудирана, с високи професионални качества.

Свидетелят И.Г.К. е главен редактор на информационна агенция „...“ и знае за процесната статия. Разяснява, че принципно при подготовката и публикуването се ползват открити източници, публикации от други издания, както и източници на „...“ които са добре информирани от съответните ведомства. Информацията от тях се потвърждавала впоследствие и това били източници, към които информационната агенция имала доверие. Сред тези източници били такива от ... и За статията касаеща ищцата публикувана през средата на месец май 2021 г. били ползвани такива източници и това в следствие се потвърдило. Имало статии които бяха публикували резултати от проверки и преди тяхната информационна агенция. Свидетелят сочи, че са препечатани самите публикации, а в следствие и самата проверка била публикувана. Твърди, че няма спомен в статията дали имало посочени конкретни нарушения, единствено било посочено, че проверката е прекратена след напускане на ищцата от Квалификацията „Дамата на Ч.“ била известна в публичното пространство.

По делото е изслушана и приета съдебно-психологическа експертиза, заключението по която съдът кредитира като компетентно изготвена. Вещото лице е заключило, че в следствие на процесната публикация от психологична гледна точка, е бил налице остър стрес, с последваща адаптационна реакция с преживявания на негативни чувства за обида, огорчение, яд, публично поругаване на личната чест и достойнство. Не е потърсено мнението на освидетелстваната, не е проверена истинността на публикуваните факти. Налице са били и кратковременно нарушение в съня, фиксация върху преживяното, „предъвкване“ на обидите. Стресът и адаптационната реакция са свързани с преживяването на общ дискомфорт и преживяване на негативни емоции - кратковременно нарушение в съня, фиксация върху преживяното, „предъвкване“ на обидите, чувства на обида, яд, огорчение, разстроеност. Това състояние е продължило около месец. За освидетелстваната е било с по-висок емоционален заряд поради значимостта: „Заличиха целия ми професионален път. Изключително огорчение изпитвам. Удрят на най-съкровено ми - детето ми и моето кариерно развитие, името ми, авторитета ми в професионалните среди...” Симптоматиката се е редуцирала постепенно с активиране на личностовите ресурси и помощта на обкръжението - семейство, приятели, колеги. Адаптационна реакция е невротично преживяване, което не води до трайни личностови промени. Преживяванията са редуцирани в рамките на срок от един до три месеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира предявените искове с правно основание чл.49 вр. чл.45 ЗЗД за частично основателни.

Съгласно разпоредбата на чл. 49 ЗЗД възложителят на някаква работа отговаря за вредите, причинени от изпълнителя при или по повод изпълнението на тази работа. Отговорността по чл. 49 ЗЗД е акцесорна и има т. нар. обезпечително-гаранционна функция, тъй като тя е отговорност за чужди противоправни и виновни действия и бездействия - настъпва в резултат на виновно причинени вреди от страна на натовареното лице при или по повод изпълнението на възложената му работа. Кумулативните предпоставки, за да се пороуди тази отговорност, са следните: вреди, причинени на пострадалия от лице, на което отговорният по чл. 49 ЗЗД, е възложил някаква работа, които вреди да са причинени при или по повод на изпълнението ѝ и по вина на изпълнителя, при наличието на причинна връзка между тях.

Съгласно константната съдебна практика отговорност за непозволено увреждане по

чл.45 ЗЗД може да се ангажира за вреди, причинени от обидни изявления, както и от изявления, съдържащи твърдения за неверни факти, които накърняват личните права и интереси на ищеца. В нормата на чл.39, ал.1 от Конституцията на Република България е прокламирано основното право на гражданите да изразяват мнение и да го разпространяват чрез слово – писмено или устно, чрез звук, изображение или по друг начин. Тази свобода на изразяване на мнение обаче не е абсолютна, а се разпростира до пределите, установени в ал.2 на същата разпоредба, според която това право не може да се използва за накърняване на правата и доброто име на друго. Такава възможност не е установена и с прокламираната в чл.40, ал.1 от Конституцията свобода на печата и другите средства за масова информация, както и свързаното с нея право по чл.41, ал.1 от Конституцията, касаещо гарантираната от законодателя възможност всеки да търси, получава и да разпространява информация, чието осъществяване, предвид установеното в изречение второ от тази норма изискване, също не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани. Посочената правна уредба дава общия критерий, въз основа на който въпросът за баланса на гарантираните основни права и свободи на гражданите се разрешава във всеки конкретен случай при съобразяване на конкретните обстоятелства, свързани с него. От изложеното следва, че когато не се касае за превратно упражняване на правото по чл.39, ал.1 от Конституцията и свободата на словото не е използвана, за да се увреди доброто име на друго, твърдения и оценки могат да се разпространяват свободно. Свободата на словото, прокламирана в чл.39 и сл. от Конституцията на Република България, се разпростира до пределите, до които засяга други конституционни ценности, каквито са доброто име и правата на гражданите.

На проверка за истинност подлежат фактическите твърдения, като те могат да ангажират отговорността на ответника само ако позорят адресата и са неверни. Оценките /мненията/ не подлежат на проверка за вярност, тъй като те не представляват конкретни факти от обективната действителност. Те могат да ангажират отговорността на ответника само ако представляват обида /в посочения смисъл – решение № 85 от 23.03.2012 г. по гр.д. № 1486/2011 г. на ВКС, IV ГО; решение № 86 от 29.01.2010 г. по гр.д. № 92/2009 г. на ВКС, II ГО; решение № 62 от 06.03.2012 г. по гр.д. № 1376/2011 г. на ВКС, IV ГО, постановени по реда на чл.290 ...К/.

Не е противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментира или се предполага във връзка с обществен въпрос, свързан с негово занятие /в този смисъл решение по гр. д. № 1438/2009 г. на ВКС, III г. о., постановено по чл. 290 ...К/, както и не може да се носи отговорност за верни фактически твърдения, макар да позорят адресата на публикацията, при положение че авторът е положил дължимата грижа преди публикуването на статията да провери достоверността им /в този смисъл е напр. решение № 62/06.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г. на ВКС, IV г.о./.

Същевременно, политическите фигури и държавните служители могат да бъдат подлагани на обществена критика на ниво, по-високо от това, на което могат да бъдат подлагани частни лица.

В решение по делото „Д.Х. и Г. срещу Б.“ и делото „Х. срещу О.К.“, ЕСПЧ приема, че свободата на изразяване на мнения е приложима не само по отношение на информация или идеи, които се възприемат благоприятно или се разглеждат като безобидни или неутрални, но също така и за изявления, които се възприемат като оскърбителни, шокиращи или смущаващи от държавата или от част от обществото. Съобразно стандартите, установени с Конституцията на Република България и практиката на ЕСПЧ, следва да се търси балансът между правото на свободно изразяване на мнение, обществен интерес и необходимостта от защита на правото на чест, достойнство и доброто име. В тази посока най-важният критерий е доколко конкретното изразяване на факти, мнение и критика е обществено

значимо и необходимо срещу това, дали то се използва целенасочено за накарване на правата и доброто име на другото, като границите на приемливата критика по отношение на политик, действащ в качеството на обществена или държавна фигура са значително по-широки, в полза на обществения контрол и политическия дебат /в този смисъл и решение по делото „Л. срещу А. „ на ЕСПЧ и практиката на ВКС по чл. 290 ...К – напр. решение № 204/12.06.2015 г. по гр. д. № 7046/2014 г. на IV ГО на ВКС; решение № 85/23.03.2012 по гр. д. № 1486/2011 г. на ВКС, IV ГО/.

В случая използваните от ответната медия изрази следва да се възприемат не изолирано един от друг, а в контекста на цялостната статия, като се отчете обстоятелството, че същата е направена в рамките на породен обществен интерес към личността на новоназначен ръководител на политически кабинет на едно от най-важните министерства, това на вътрешните работи.

За да бъде ангажирана отговорността на ответното дружество, следва да се установи публикуване на обидни и опозоряващи твърдения за ищеца, уронващи престижа и положението му в обществото, които са неистински. В настоящия случай от събраните писмени и гласни доказателства по безспорен и достатъчно убедителен за съда начин се установи, че изнесената информация касаеща ищцата като дългогодишен служител на ... не отговаря на истината. Цялостният тон на публикацията, използваните изрази и стилистика имат за цел да създадат у читателя отрицателен образ на ищцата като некомпетентен юрист, конфликтен човек, неспазващ трудовата дисциплина и създаващ интриги в работната среда. Тези обстоятелства и внушения са част от процесната публикация.

Следва да се отбележи, че самата статия има конкретен повод- прессъобщение на свързано със запитване от медии. Действително към датата на статията 18.05.2021 г. ищцата е заемала само от 6 дни длъжността „началник на политически кабинет на ...“, което обуславя засиления медиен и обществен интерес към личността ѝ и професионалните ѝ качества. Към същата дата заповедта за уволнението на ищцата от ... не е била отменена със влязло в сила решение. В статията на ответника, са пресъздадени в тази част изнесени публични данни от държавен орган в т.ч. установен конфликт на интереси на ищцата в качеството ѝ на началник на отдел в ... и това, че се самоназначила да получава финансови средства по европейски проекти. Тази информация е част от мотивировката за дисциплинарното ѝ уволнение, което макар и отменено в по-късен момент с влязло в сила решение/ 06.08.2021 г./ представлява публична информация и не може да се определи като клеветническа или обидна. За настоящият съдебен състав обаче смесването на обективни факти- наличие на дисциплинарно уволнение от ... и необективни такива с използвани квалификации и неверни твърдения/ че ищцата е напуснала работата си в ... със скандал, както и, че напуска работата си в ..., след като срещу нея е започнала проверка, която е щяла да завърши с дисциплинарно уволнение/ не отговаря на стандартите за обективна журналистика и осъществява признаците на противоправно поведение- клевета. Установено е обратното – че ищцата е дългогодишен служител на ..., като е заемала различни в т.ч. и ръководни длъжности в системата и е била награждавана за професионални постижения.

По отношение на използваната фраза „дамата на Ч.“ съдът отчита, същото в контекста на това, че в статията е посочено, че ищцата е била в предизборните листи на „беглеца от правосъдието В.Б.-Ч.“. Обстоятелството, че ищцата е била в даден момент кандидат за народен представител от регистрирана по българския закон политическа партия не се оспорва от нея като неверен факт. Гарантирано конституционно право на всеки български гражданин като част от активните му и пасивни политически права е да упражнява правото си на глас за дадена политическа сила, да е сред нейните членове и учредители, както и да бъде кандидат за народен представител. Публична е информацията, че ищцата е била кандидат за народен представител от ПП „Б.Н.О.-БНО“ в изборите за народни представители за Народно събрание на 4 април 2021 г., а в последствие е поискала

заличаването ѝ от избирателната листа. Ноторен факт е, че В.Б. има качеството на обвиняем, както и, че той е известен в обществото с прякор – „Ч.“. Тезата на ищцата е, че с квалификацията „Дамата на Ч.“ се свързва назначаването ѝ като началник на политически кабинет с личността на В.Б. и се внушава на обществеността, че назначеното от президента правителство не е определено от него и не е сформировано по негова воля, а по чужда – в частност на В.Б.. В практиката на Европейския съд по правата на човека константно се приема за неправилно разбирането, че единственият начин да се подкрепи твърдението, че някой е извършил престъпление, е да се докаже, че той е осъден за него (вж. Ф. срещу М. от 29.07.2008 г., решенията по делата ... срещу А. от 2002 г., Ш. и ... срещу А. от 2003 г., К. срещу Р. от 14.12.2006 г. и др.). Изразена е позицията, че не е от съществено значение дали конкретното лице е получило осъдителна присъда от съда, за да изрази журналиста негативно мнение за него. В процесната статия безспорно е изразено негативно мнение по отношение на В.Б., доколкото същия има качеството на обвиняем. Това мнение обаче не може автоматично да се пренесе като обида или клевета към ищцата. Както бе посочено по-горе всеки български гражданин има право на политически права, които да упражнява както намери за добре, в т.ч. и В.Б.. Участието на г-н В.Б. в политиката, както и в хипотетично изразеното от ищцата като клеветническо твърдение, че същият/като политик/ е предлагал кандидати за обществени позиции на президента при съставянето на служебното правителство е част от нормалния политически процес. Участието на политици от различни партии в политическия живот на страната, в това число политици за които обществото има от крайно положително до крайно отрицателно отношение е част от плурализма в едно демократично общество. Ето защо квалификацията „Дамата на Ч.“ придаваща съпричастност на ищцата към идеите на политическо формирование, близко до В.Б., от което тя в даден момент е била кандидат за народен представител няма как да има клеветнически характер.

С оглед събраните доказателства, настоящият съдебен състав намира претенцията за частично основателна. Отговорността на ответната медия следва да бъде ангажирана по чл.49, вр. с чл. 45, ал.1 от ЗЗД, тъй като е налице противоправно поведение от страна на служител на ..., изразяващо се в публикуване на 18.05.2021 г. статия в сайта "...", съдържаща клеветнически данни за професионалната биография на ищцата в качеството ѝ към момента на публикацията на началник на политическия кабинет на

Налице е причиняване на неимуществени вреди на ищцата, изразяващи се в остър стрес, с последваща адаптационна реакция с преживявания на негативни чувства за обида, огорчение, яд, публично поругаване на личната чест и достойнство в продължение на от един до три месеца. Вредите стоят в причинно – следствена връзка с противоправното поведение на автора на статията, на който е било възложено изпълнение на служебните му задължения от страна на ответното дружество.

С оглед разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, справедливото обезщетение, което ответникът следва да заплати на ищцата за причинените ѝ неимуществени вреди – предвид частичната основателност на исковата претенция /само за част от определените като клеветнически цитати/ продължителността на търпените от нея негативни емоционални изживявания, е в размер на 1500 лв. За разликата над тази сума, до пълния предявен размер – от 5 000 лв., искът следва да се отхвърли като неоснователен.

На основание чл. 78, ал.1 ...К ищцата има право на разноски съобразно уважената част от исковата претенция в размер на 286.50 лева. На основание чл. 78, ал. 3 ...К ответникът също има право на разноски в размер на 350 лева.

По изложените съображения, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ..., ЕИК: ЕИК, със седалище и адрес на управление: адрес, **на основание чл. 49 ЗЗД във вр.чл. 45 ЗЗД да заплати на Е.П.Ф.-К.**, ЕГН *********, с адрес: адрес, сумата от **1500 лв.** /хиляда и петстотин лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди вследствие на разпространената на **18.05.2021 г.** статия в сайта ... със заглавие **..“** и подзаглавие: **„Е.Ф.-К. напуснала и ... със скандал, малко преди да я уволнят“**, съдържащи клеветнически твърдения, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения -1500 лева до пълния предявен размер от 5 000 лв.

ОСЪЖДА, ЕИК: ЕИК, със седалище и адрес на управление: адрес, **на основание чл. 78, ал.1 ...К да заплати на Е.П.Ф.-К.**, ЕГН *********, с адрес: адрес, **съдебно-деловодни разноски в размер на 286.50 лева.**

ОСЪЖДА Е.П.Ф.-К., ЕГН *********, с адрес: адрес, **на основание чл. 78, ал.3 ...К да заплати на ...** ..., ЕИК: ЕИК, със седалище и адрес на управление: адрес, **съдебно-деловодни разноски в размер на 350 лева.**

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____